

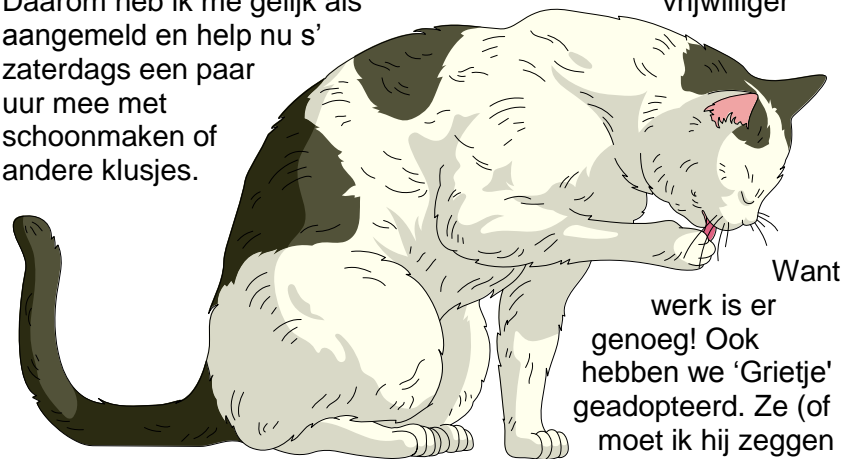
Het Kattebeltje

Een vrijwilliger vertelt:

We waren al een paar jaar donateur van de Stichting, eerst samen met Pluim en Minou en sinds 2 jaar met Bubbels en Babouschka (alle vier mijn eigen katten), maar eigenlijk nooit eens langs geweest. Het was altijd maar werken, werken en nog eens werken. Na een flinke woordenwisseling met de baas, besloot ik om geen overuren meer te maken en had zo ineens het hele weekeinde vrij.

Toen dus de Open Dag in augustus was, ben ik gelijk gaan kijken en heb m'n ogen uitgekeken. Zoveel katten – hele mooi, hele gewone, hele schuwe, maar ook die niet van je schoot af te houden zijn. En dan begrijp je ook dat er héél veel werk bij komt kijken om al die hummels een beetje aandacht te geven en alles schoon te houden (ze zijn namelijk niet allemaal even zindelijk). Ik heb ze nog niet allemaal kunnen tellen, maar het zijn er heel veel en als ik alleen naar die twee van mij kijk wat voor rommel zij al niet geven....

Daarom heb ik me gelijk als aangemeld en help nu s' zaterdags een paar uur mee met schoonmaken of andere klusjes.

vrijwilliger

Want
werk is er
genoeg! Ook
hebben we 'Grietje'
geadopteerd. Ze (of
moet ik hij zeggen
was niet helemaal

want dat
duidelijk omdat hij/zij bij de naamgeving zo schuw was dat ze niet was te seksen) was tijdens de open dag nog heel bang voor me, maar de laatste keer speelden we al samen met de stuiterbal. Aanraken of knuffelen mag echter nog niet, geduld dus nog even. Als ik de buitenplaats aanveeg krijg ik altijd gezelschap van 'Sil' – die blind is, en de bezem steeds maar net weet te ontwijken. Of tijdens het koffie drinken, dan zijn er altijd wel 2 of 3 die op je schoot willen liggen en aangehaald willen worden. Ik ben een ramp als het om namen gaat, dus ik weet nog niet wie dat allemaal zijn. Els weet ze echt allemaal, dus die heeft er weer een taak bij gekregen. O, ik geloof dat "Peter" ook nog een knuffel wil hebben of was het nou toch "Mientje", ach het maakt ook niet uit wie hem krijgt, als ze hem maar krijgen, allemaal.

Dus mijn Millenniumboodschap is:

Geef eens een knuffel weg, dan krijg je er vanzelf héél véél knuffels voor terug. Groetjes,
Rene.

Kerstmaal om je poten bij af te likken

Kleine wonderen bestaan nog en ik (Els Verkerk) kan hier sinds 22 december 1998 over meepraten. Geheel onverwacht kreeg ik een telefoontje uit Aalsmeer met de mededeling dat er in de keuken bij de studio's van Joop van den Ende twee kalkoenen voor mij klaar lagen, gebraden en wel. De bedoeling was deze kalkoenen, waarvan er één door Joop Braakhekke persoonlijk was gebraden, op te dienen aan mijn harige huisgenootjes. Dit kerstgeschenk kwam als geroepen. In de middaguren heb ik koers

gezet naar de keuken van de studio's waar kok Rick de twee kalkoenen had klaar staan. Twee joekels van veertien kilogram per stuk, gebraden en wel, lagen te wachten op hun bestemming. Eenmaal weer thuis gekomen kostte het me heel wat moeite om de kalkoenen op een veilig plaatsje neer

te leggen want de reuk van katten laat zich niet in de maling nemen. Er ontstond dan ook een file voor de gesloten deur waarachter de kalkoenen verborgen waren. Voor mij het sein de katten te tracteren op een wat vervroegd kerstmenu. Met vaardige handen ontdeden Annemieke en ik de kalkoenen van hun jasje en botten waarna we de vele bordjes stuk voor stuk voorzagen van een kerstmaal om je poten bij af te likken. Het kattenvolkje schaarde zich rond de feestdis en het miauwen verstomde bij het vullen van de magen. Het smakkende geluid van heerlijk smullende katten klonk ons als kerstmuziek in de oren. Wij waanden ons even in een andere wereld en genoten van dit vredige, of was het vreterige, toneel. De schoonmaakbeurt na dit overheerlijke maal, katten wassen zich nu eenmaal na het eten en de snorrende geluiden erna uit alle hoeken en gaten, deden ons goed. Dankzij de gulle gift uit Aalsmeer beleefden wij kerstmis 1998 wel met veel katten maar niet met een katterig gevoel.

Lieve Kees,

Je was een zeldzaam lieve kater, een werelddier. Met een schitterende halflangharige vacht, rood-wit van kleur. Iedereen die jou zag was meteen verliefd op je en velen wilden je in huis nemen. Maar dat kon niet, want je was immers niet zindelijk. En als we je toch in een gezin hadden geplaatst dan werd je nadat je enkele keren je geurvlagen in je nieuwe huis had uitgezet, toch weer bij ons teruggebracht. Dat wilden we je niet meer aandoen. Je was immers al twee keer geplaatst

krabpalen en ondanks dat dit vaak als bijzonder pijnlijk werd ervaren (vooral in de zomer als men met ontblote kuiten liep) werd toch niemand boos op je. Dit vanwege je innemende karakter. Je was altijd erg aanwezig en je vond het heerlijk om urenlang, met of zonder je vriendjes op het aanrecht in de keuken te bivakkeren. Elk mensenkind dat voorbij kwam tikte je met je pootje aan, alsof je zeggen wilde "aai me nou". Zo kwam jij wel aan je knuffeltjes. Lieve Kees, ik zou een hele kattenbel over jou alleen kunnen schrijven. Ik denk nog steeds

doodziek, ik tilde je op en je voelde helemaal slap aan en er liep allemaal bloed uit je lijfje. Het was duidelijk dat je vreselijke pijn leed. Ik ging met je naar de weekenddierenarts, er van uitgaande dat hij je zou laten inslapen. Nadat hij je uitgebreid had onderzocht, dacht hij aan een hevige blaasontsteking en diende je medicijnen toe. Eenmaal weer thuisgekomen werd je elk uur zieker en het enige wat ik nog voor je kon doen was je pijnstillers toedienen en je steeds maar weer verschonen in je kenneltje, want je bleef bloeden. Maandag morgen vroeg lag je dood. Ik bracht je meteen naar onze eigen dierenarts die het niet vertrouwde en voorstelde sectie te verrichten. Uit deze sectie bleek dat jouw dood het werk was van een dierenbeul, die jou je fijne leventje bij ons niet gunde en je gif toediende. Misschien had hij wel eerder toegeslagen, want uiteindelijk waren er voor jouw dood, enkele van je vriendjes onder verdachte omstandigheden gestorven. Lieve Kees, voor jou is het helaas te laat, maar ik hoop dat we op zeer korte termijn voldoende geld zullen hebben om de verbouwing (die nodig is om ongewenst bezoek buiten te houden), uit te kunnen laten voeren. Zodat niemand jouw vriendjes ooit nog iets kan aandoen. Daarom vraag ik bij deze: Als iedereen die het kan missen nu eens een klein extraatje wil geven voor de zo nodige verbouwing, dan kunnen we met zijn allen voorkomen dat nog meer dieren worden vermoord. Al vast bedankt,

Els

in je vijf eerste levensjaren. Ruim vier jaar geleden, nadat je voor de tweede keer bij ons terug was gebracht, besloten we je bij de grote groep blijvers in te delen. Jij zat daar absoluut niet mee, integendeel je vond het heerlijk bij ons en genoot met volle teugen van de vele vriendjes en de aandacht van al onze vrijwilligers. Je gebruikte mensenkuiten als levende

heel veel aan je en ik mis je. De manier waarop je 18 oktober jl. totaal onverwacht aan je einde kwam, maakt dat ik nog steeds verdrietig om je ben. Daarnaast voel ik een enorme boosheid in me tegen diegene die jou dit aandeed. Ik vond jou zaterdagmiddag 16 oktober jl. wat stilletjes en 's avonds laat was het duidelijk te zien dat je niet in orde was. De volgende morgen was je

Hangoor Tijger.

Nee, ik ben geen nieuw ras. Nee, ik ben ook geen genetisch gemanipuleerde kater. Sterker nog, ik ben een zwart/witte kater van 12 jaar oud met karakter!! Mijn oordracht is het gevolg van bloedingen, ik lijd aan een stollingsziekte. Triest? Welnee, kijk naar je zelf zou ik zeggen. Enne, probeer me ook niet te troosten met een aai, want dan doe ik mijn naam eer aan! Voor wie mijn karakter nader wil bestuderen adviseer ik dit van een fikse afstand te doen. Want zomaar opeens heb ik zin om te bijten. En datgene binnen tandbereik grijp ik..... Nee ik ben geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Maar wel verdien ik, al zeg ik het zelf, een kans.

Wie durft het aan mij financieel te adopteren?

*Al vast bedankt voor uw bijdrage
Kopjes van Tijger*

PS weet u niet precies hoe het financieel adopteren in zijn werk gaat bel gerust Els, zij vertelt het u graag.

Verbouwing fase 3

Dankzij uw steun hebben wij de afgelopen jaren vele aanpassingen kunnen realiseren.. De laatste jaren maken de naaste burens helaas steeds duidelijker kenbaar dat zij vinden dat de Stichting hinder oplevert.

Om de burens nog verder tegemoet te komen, is het dringend noodzakelijk om de derde fase van de verbouwingen in te gaan. De laatste aanpassingen zorgen dat de direct omwonenden zo min mogelijk overlast hebben van de Stichting zijn:

Buiten is de kattenbak materiaal, namelijk eenvoudiger is

te verschonen en er is aan de achterzijde van

Wij

een

van de

korte termijn

Ondanks het feit dat de

toegezegd een bijdrage

bedrag toch nog fors

begroting. De

omvatten: het betegelen

beneden, het

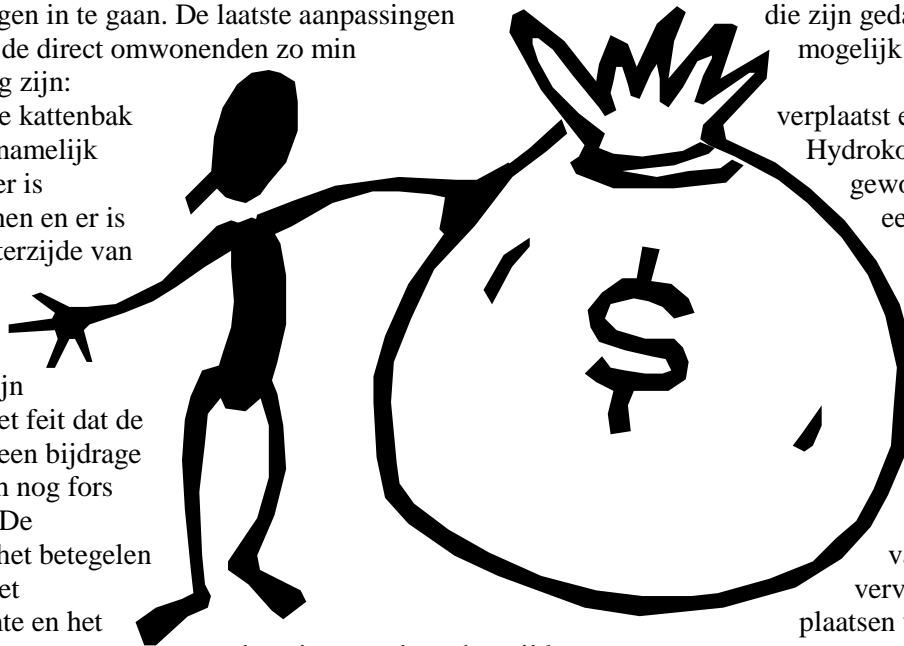
opslagruimte en het

schutting met

overkapping aan de rechterzijde.

Om dit alles te kunnen realiseren kunnen wij niet zonder uw financiële bijdrage. Wij rekenen op uw steun, zodat onze kattenkoppen snorrend het Millennium in zullen gaan.

Karin en Carolina

die zijn gedaan om er voor te
mogelijk overlast hebben van

verplaatst en gevuld met ander
Hydrokorrels, waardoor het
geworden om de kattenbak
een schutting geplaatst
de tuin.

hebben inmiddels
offerte ontvangen
aanpassingen die op
noodzakelijk zijn.

Gemeente heeft
te leveren, ligt het
boven onze

aanpassingen
van het pad naar
vervangen van de houten
plaatsen van een houten

Milieuvergunning.

In samenwerking met de Gemeente Uithoorn heeft de Stichting een milieuvergunning aangevraagd. Om aan alle voorwaarden te voldoen moeten binnen de Stichting een aantal zaken aan wet- en regelgeving worden aangepast. Hiermee laten we zien dat ook de Stichting volgens alle voorgeschreven wetten en regels kan functioneren. Het gaat hierbij voornamelijk om gescheiden afvalinzameling, een deugdelijke registratie van het medicijngebruik, verantwoord omgaan met energie etc. U begrijpt dat het een enorme klus is om al deze zaken voor de gemeente aantoonbaar goed voor elkaar te hebben, maar mede dank zij de inzet van een aantal vrijwilligers slaat de Stichting zich ook hier door heen!!

Open dag 1999 veel belangstelling van jong en oud

Op 28 augustus 1999 hebben wij, net als 3 jaar geleden, een kijkdag georganiseerd voor belanghebbenden, donateurs en andere geïnteresseerden.

Na een gezamenlijk corvee dat om 8.00 uur

begon arriveerden om 11.00 uur de eerste kijkers.

Over het weer hadden wij beslist niet te klagen. Gedurende de hele dag (de open dag duurde tot 16.00 uur) hadden wij prachtig weer en veel belangstelling.

Zowel jong als oud had veel aandacht voor de vele snorrende vrienden en de kraampjes van

Stichting Bastet, de adoptiestand en de stand waar artikelen (pennen, t-shirts, bekers, sleutelhangers) met ons logo werden verkocht..De belangstellenden kwamen niet alleen uit Uithoorn en omgeving

maar ook uit andere delen van het land. Allen genoten van de perfect onderhouden tuin en de geliefde viervoeters. Zoals eerder bericht heeft de tuin een grote opknappbeurt gekregen. Zo is een gevel aan de achterzijde geconstrueerd die helemaal doorloopt naar de achterkant van de tuin.

Wij hopen dat de laatste verbouwing (fase 3) over niet al te lange tijd gerealiseerd zal zijn, zodat wij wederom een open dag kunnen organiseren. Als de belangstelling dan net zo groot is als dit jaar kunnen wij weer van een zeer geslaagde open dag spreken.

Hierbij willen wij alle aanwezigen bedanken voor hun belangstelling en voor de vele complimenten die wij hebben gekregen. Wij hopen u bij de volgende open dag weer van harte te verwelkomen.

Charles

Hierbij ingesloten treft u een acceptgiro aan.
Mocht u ons al gesteund hebben, dan kunt u deze als niet ontvangen beschouwen.

